

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 162/2023-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Petrom Bojdom, advokátom, Fraňa Mojtu 43, Nitra, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Cdo 148/2022 z 27. októbra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. februára 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 12 ods. 1 a 4 ústavy uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 4 Cdo 148/2022 z 27. októbra 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný súd Galanta (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. 30 C 515/2015-328 zo 6. februára 2020 zamietol žalobu sťažovateľa, ktorou sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 50 000 eur. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že v konaní nebola preukázaná existencia príčinnej súvislosti medzi neoprávneným zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy žalobcu, pretože nebolo preukázané, že zo strany žalovanej došlo k protiprávnemu konaniu, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so smrťou matky žalobcu, a teda že v tejto súvislosti došlo aj k zásahu do osobnostných práv žalobcu.

3. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na základe odvolania sťažovateľa rozsudkom č. k. 24 Co 75/2020-430 z 19. januára 2022 napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a vyslovil, že žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal sťažovateľ 22. júna 2022 dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku. V dovolaní namietal, že krajský súd mu nesprávnym procesným postupom, ktorý mal podľa sťažovateľa spočívať v nenariadení ním navrhovaného ďalšieho znaleckého dokazovania, ako strane sporu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5. Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolanie sťažovateľa odmietol ako podané oneskorene.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ argumentuje, že postupom okresného súdu i odvolacieho súdu, ktoré nenariadili ďalšie znalecké dokazovanie, mu bola ako strane konania odňatá možnosť účinne a efektívne uplatňovať procesné práva v konaní, pretože závery navrhovaného dokazovania mohli podľa sťažovateľa viesť k „významným zisteniam pre konečné rozhodnutie“. Rozhodnutie okresného súdu, ako aj odvolacieho súdu považuje za arbitrárne, keďže sa nevysporiadali so všetkými podstatnými skutočnosťami.

7. Sťažovateľ, poukazujúc na špecifikované rozhodnutia súdnych autorít, namieta, že dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť.

8. Sťažovateľ zastáva názor, že „...v dôsledku uvedeného... postupom a rozhodnutím Najvyššieho súdu SR“ boli porušené jeho označené práva podľa ústavy.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. S prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nespĺnenia zákonom ustanovených náležitostí.

12. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, ktorých uplatnenie je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. Inak povedané, ústavný súd môže prijať na ďalšie konanie len taký návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde.

13. Z hľadiska predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je podstatná najmä požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde, a to požiadavka relevantnej ústavnoprávnej argumentácie (konkrétne skutkové a právne dôvody) vo vzťahu k rozhodnutiu najvyššieho súdu, ktorého zrušenia sa domáha v petite, ako aj § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha, čím zároveň vymedzí rozsah predmetu konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti. Ústavný súd osobitne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené zvoleným advokátom.

14. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa v jej petite domáha ochrany označených základných práv podľa ústavy napadnutým uznesením najvyššieho súdu, ktoré žiada zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie, pričom ale úplne absentuje relevantná právna argumentácia vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu. Napadnutým uznesením najvyšší súd odmietol dovolanie sťažovateľa z dôvodu, že bolo podané oneskorene, avšak z obsahu ústavnej sťažnosti nemožno ani len vyvodiť konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho označených práv. Ústavný súd konštatuje, že argumentácia uplatnená v ústavnej sťažnosti sa výlučne vzťahuje na štádiá konania prebiehajúce na súdoch nižších inšancií, ktoré vzhľadom na petit nie sú predmetom prieskumu ústavného súdu.

15. Ústavný súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ je v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom, ktorý je v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v súvislosti s tým naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelým patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

16. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale týka sa jej odôvodnenia ako esenciálnej obsahovej náležitosti ústavnej sťažnosti, ústavný súd sťažovateľa, ktorý je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, nevyzýval na odstránenie jej nedostatkov (m. m. II. ÚS 102/2019, II. ÚS 233/2021, II. ÚS 270/2021).

17. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

18. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa v nej uplatnenými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu